

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Warszawa, dnia 23 grudnia 2019 r.

SPS-WP-173-34/19

Przewodniczący
Komisji Krajowej
NSZZ "Solidarność"
Pan Piotr Duda

Szanowny Panie Przewodniczący

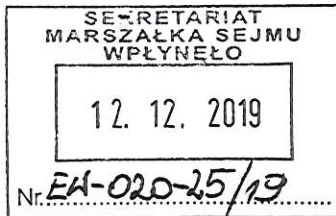
Z upoważnienia Marszałek Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2019.263 j.t. ze zm.) - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o uchyleniu ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Maria Małgorzata Janyska), z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

Dariusz Salamończyk

Warszawa, 12 grudnia 2019 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

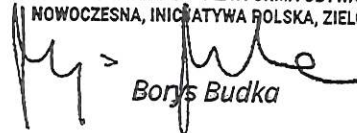
Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz na podstawie art. 32 ust. 2 Uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2019 r. poz. 1028) niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- **o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o uchyleniu ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy **Panią Posłankę Marię Janyska.**

PRZEPOWAŻNIENIEM
PRZEDSIĘWZIENIEM
KLUBU PARLAMENTARNEGO
KOALICJA OBYWATELSKA - PLATFORMA OBYWATELSKA,
NOWOCZESNA, INICJATYWA POLSKA, ZIELONI

Borys Budka

USTAWA

z dnia 2019 r.

o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o uchyleniu ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043, 2245) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 151⁹ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Za pracę w niedzielę i święto uważa się pracę wykonywaną między godziną 6.00 w tym dniu a godziną 6.00 w następnym dniu, chyba że u danego pracodawcy została ustalona inna godzina.”;

2) art. 151^{9b} otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Praca w święta w placówkach handlowych jest niedozwolona.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się także, jeżeli święto przypada w niedzielę.

§ 3. Praca w niedziele jest dozwolona w placówkach handlowych przy wykonywaniu prac koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności.”;

3) w art. 151¹¹ w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Pracownikowi wykonującemu pracę w niedziele i święta, w przypadkach, o których mowa w art. art. 151^{9b} § 3 i art. 151¹⁰ pkt 1–9 i 11, pracodawca jest obowiązany zapewnić inny dzień wolny od pracy:”;

4) art. 151¹² otrzymuje brzmienie:

„Art. 151¹² Pracownikowi pracującemu w niedziele przysługują, w okresie 4 tygodni, co najmniej dwie niedziele wolne od pracy. Nie dotyczy to pracownika zatrudnionego w systemie czasu pracy, o którym mowa w art. 144.”.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1950 i 2128) uchyla się art. 218a.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1120, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika określonych w Kodeksie pracy, w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27–27b ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1563), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 119–123 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2019 r. poz. 1482, 1622 i 2245), w sprawach o wykroczenia określonych w art. 27 i art. 28 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2206), w sprawach o wykroczenie określone w art. 8e ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. z 2018 r. poz. 2177), a także w sprawach o inne wykroczenia związane z wykonywaniem pracy zarobkowej, jeżeli ustawa tak stanowi, oskarżycielem publicznym jest inspektor pracy.”;

2) w art. 96 uchyla się § 1bc.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1251) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 1 uchyla się pkt 15c;

2) w art. 13 uchyla się pkt 3a;

3) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1123, 1556, 1694, 2077, 2405).

„1. Inspektorzy pracy są uprawnieni do przeprowadzania, bez uprzedzenia i o każdej porze dnia i nocy, kontroli przestrzegania przepisów prawa pracy, w szczególności stanu bezpieczeństwa i higieny pracy, kontroli przestrzegania przepisów dotyczących legalności zatrudnienia w zakresie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz kontroli wypłacania wynagrodzenia w wysokości wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”.

Art. 5. Traci moc ustawa z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. poz. 305 i z 2019 r. poz. 466).

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt ma na celu zagwarantowanie osobom pracującym w niedziele co najmniej dwóch niedziel wolnych w miesiącu oraz uchylenie ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. poz. 305).

Zgodnie z przepisami Kodeksu pracy dniami wolnymi od pracy są niedziele i święta określone w przepisach o dniach wolnych od pracy. Kodeks pracy wskazuje przypadki, w których, ze względu na rodzaj działalności, praca wykonywana przez pracowników w niedziele jest dozwolona. Zgodnie z art. 151^{9a} oraz 151¹⁰ Kodeksu pracy w niedziele praca jest dozwolona:

- w placówkach handlowych przy wykonywaniu prac koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności,
- w razie konieczności prowadzenia akcji ratowniczej w celu ochrony życia lub zdrowia ludzkiego, ochrony mienia lub środowiska albo usunięcia awarii;
- w ruchu ciągłym;
- przy pracy zmianowej;
- przy niezbędnych remontach;
- w transporcie i w komunikacji;
- w zakładowych strażach pożarnych i w zakładowych służbach ratowniczych;
- przy pilnowaniu mienia lub ochronie osób;
- w rolnictwie i hodowli;
- przy wykonywaniu prac koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności, w szczególności w zakładach świadczących usługi dla ludności, gastronomii, zakładach hotelarskich, jednostkach gospodarki komunalnej, zakładach leczniczych podmiotów leczniczych i innych placówkach służby zdrowia przeznaczonych dla osób, których stan zdrowia wymaga całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych, jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej oraz jednostkach organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej zapewniających całodobową

opiekę, zakładach prowadzących działalność w zakresie kultury, oświaty, turystyki i wypoczynku;

- w stosunku do pracowników zatrudnionych w systemie czasu pracy, w którym praca jest świadczona wyłącznie w piątki, soboty, niedziele i święta;
- przy wykonywaniu prac polegających na świadczeniu usług z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub urządzeń telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów prawa telekomunikacyjnego, odbieranych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zgodnie z przepisami obowiązującymi odbiorcą usługi, dni, o których mowa w art. 151⁹ § 1, są u niego dniami pracy.

Pracownicy wykonujący pracę w systemach czasu pracy lub na stanowiskach na których dozwolona jest praca w niedziele mają prawo do co najmniej jeden wolnej niedzieli w okresie 4 tygodni.

W przedmiotowym projekcie proponuje się zmianę art. 151¹² Kodeksu pracy, zgodnie z którą pracownicy pracującym w niedziele przysługują, w okresie 4 tygodni, co najmniej dwie niedziele wolne od pracy.

Spod tej regulacji wyłączony będzie system pracy weekendowej oparty na regularnej pracy w piątki, soboty i niedziele, stanowi uzasadnienie dla wyłączenia pracownika zatrudnionego w tym systemie spod omawianego uprawnienia.

Ustawa z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. poz. 305), która weszła w życie 1 marca 2018 r. w dłuższej perspektywie czasowej przyniesie negatywne skutki społeczne i gospodarcze. Uderza ona w szczególności w pracowników (i zatrudniających ich przedsiębiorców) oraz konsumentów.

Spadek liczby miejsc pracy w wyniku jej obowiązywania ma wynieść, wedle różnych szacunków od 36 do 85,5 tys., zarówno w handlu, jak i u dostawców placówek handlowych. Będzie on dotyczył w szczególności osób chcących pracować na część etatu, np. studentów. Należy podkreślić, że osoby te należą do relatywnie słabszych grup pracowników. Jak wskazują liczne badania nad skutkami podobnych restrykcji w

innych krajach, zmniejszeniu liczby miejsc pracy będzie towarzyszyć spadek produktywności w handlu i u dostawców placówek handlowych, a w konsekwencji obniżenie poziomu płac (w porównaniu do scenariusza, w którym zakaz handlu w niedzielę by nie obowiązywał).

Dla konsumentów zakaz handlu w niedzielę będzie skutkować wyższymi kosztami zakupów. Zaweźi im on możliwości robienia ich w terminie, w którym ponoszony przez nich koszt alternatywny jest najniższy. Zarazem, jak wskazują doświadczenia takich krajów, jak Holandia, Niemcy, czy Szwecja, doprowadzi on do wzrostu poziomu cen, przede wszystkim w związku z ograniczeniami w konkurencji. Dodatkowo obniży się też przeciętna jakość usług świadczonych przez placówki handlowe, rozumiana jako dostosowanie ich oferty do preferencji konsumentów. Zdolność do takich dostosowań jest powiązana z produktywnością.

Negatywne skutki ustawy nie będą rozłożone równomiernie na całym terenie kraju. Przez pracowników (i zatrudniających ich przedsiębiorców) będą one odczuwane zwłaszcza na terenach przygranicznych, Szczególnie wysokie korzyści z handlu przygranicznego w niedzielę, zarówno ze względu na zasobność zagranicznych klientów, jak i restrykcje nałożone na godziny handlu w rodzimym kraju klientów, czerpały dotychczas placówki handlowe i ich dostawcy przy zachodniej granicy Polski. Z kolei przy pozostałych granicach, zwłaszcza tam, gdzie nie ma żadnych ograniczeń w swobodzie podróżowania, istnieje istotne ryzyko, że polskie sklepy i ich dostawcy utracą część klientów na rzecz zagranicznej konkurencji. Z kolei przez konsumentów negatywne skutki zakazu handlu w niedzielę będą odczuwane tam, gdzie nie mają oni możliwości zrobienia zakupów w innych sklepach niż te, które zostaną objęte zakazem. Nieproporcjonalnie wysoki koszt spadnie na tych konsumentów, którzy z różnych względów, np. z powodu sztywnych godzin pracy, mają ograniczone możliwości robienia zakupów w inne dni niż niedziela.

Debata publiczna, jaka toczyła się w związku z przyjęciem ustawy pokazała, że jej wprowadzenie nie cieszy się szeroką akceptacją społeczną. Ponadto, ostatecznie przyjęta treść ustawy, jeszcze przed jej wejściem w życie, budziła wątpliwości co do zgodności z Konstytucją i wywołała kontrowersje, co do rzeczywistego zakresu stosowania i interpretacji zawartych w niej regulacji. Brak precyzji i niejednoznaczność poszczególnych przepisów oraz niepewność, jaką taki kształt

przepisów ustawy wprowadza do gospodarki państwa, przesądzają, że powinna ona być jak najszybciej wyeliminowana z porządku prawnego. Niezależnie od tego, należy podkreślić, że rozwiązania przyjęte przez ustawodawcę budzą istotne wątpliwości z punktu widzenia tak ważnych konstytucyjnych zasad jak zasada równości i wywodzona z niej zasada niedyskryminacji, a także zasada swobody działalności gospodarczej.

W ocenie wnioskodawców niniejszego projektu oczekiwania, jakimi kierowali się pierwotnie wnioskodawcy i obywatele popierający obywatelski projekt ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele (druk nr 870), nie znajdują odzwierciedlenia w skutkach jakie przyniesie obowiązywanie ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. Ze względu na swój ograniczony zakres działania (liczne wyłączenia zakazu) i dużą podatność jej przepisów na "obchodzenie" wprowadzonych zasad handlu w niedziele, nie spowoduje ona znaczącej poprawy sytuacji ogółu pracowników zatrudnionych w handlu w zakresie prawa do wypoczynku od pracy, a jej rzeczywistymi skutkami będzie spadek zatrudnienia w tej gałęzi gospodarki oraz wśród dostawców placówek handlowych objętych zakazem. Obowiązywanie ustawy przyczyni się do nierówności przedsiębiorców prowadzących handel i pogorszy warunki konkurencji w gospodarce. Nie bez znaczenia jest, że ustawa wprowadzona została w czasie, kiedy znacząco zaczęły rosnąć wynagrodzenia w handlu, w tym zwłaszcza w dużych (sieciowych) placówkach. Likwidację miejsc pracy o rosnących wynagrodzeniach należy ocenić jako niekorzystną dla rynku pracy.

Dlatego też, celem niniejszego przedłożenia jest przywrócenie stanu prawnego z przed 1 marca 2018 r., co pozwoli uniknąć opisanych wyżej negatywnych skutków społecznych i gospodarczych.

Przedłożenie wpisuje się w światowy trend liberalizacji przepisów regulujących godziny otwarcia placówek handlowych. Przepisy te zostały całkowicie lub częściowo zliberalizowane w takich krajach, jak Stany Zjednoczone (1968-1993), Szwecja (1972), Kanada (1980-1998), Japonia (1994), Anglia i Walia (1994), Austria (1997), Włochy (1998), Niemcy (2006-2007), Francja (2009), Dania (2012), Grecja (2013), Holandia (2013), Hiszpania (2013), Węgry (2015), czy Finlandia (2016).

2. Przedstawienie rzeczywistego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana oraz różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Przed wejściem w życie ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni, zgodnie z przepisami Kodeksu pracy praca w niedziele w placówkach handlowych była dozwolona przy wykonywaniu prac koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności. Zakaz handlu dotyczył świąt określonych w ustawie z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 90). Przyjęta 10 stycznia 2018 r. ustawa wprowadziła zakaz handlu oraz wykonywania czynności związanych z handlem w placówkach handlowych w niedziele i święta oraz w dniu 24 grudnia i w sobotę bezpośrednio poprzedzającą pierwszy dzień Wielkiej Nocy. Zgodnie z art. 7 ustawa dopuszcza handel jedynie w niedziele przedświąteczne oraz ostatnie niedziele w kwietniu, czerwcu i sierpniu. Regulacje te będą obowiązywały w pełni od 1 stycznia 2020 r. - w roku 2018 handlu nie będzie można prowadzić w pierwszą i ostatnią niedzielę miesiąca, a w roku 2019 handel będzie dopuszczalny jedynie w ostatnią niedzielę miesiąca.

Powyższy zakaz wyłączony jest wobec dużej grupy placówek handlowych. W art. 6 przewidziano katalog 32 różnych rodzajów placówek, w których handel będzie mógł być prowadzony bez żadnych ograniczeń. Oznacza to wyłączenie z zakresu ustawy znacznej części pracowników handlu. W istocie, nastąpi podział tej grupy na część, zatrudnioną w placówkach handlowych objętych zakazem, i część, która pracować będzie w licznych podmiotach wyłączonych z zakazu w sytuacji, gdy wykonują tę samą pracę. Efekt ten należy rozpatrywać w kontekście wynikającej z art. 32 ust. 1 Konstytucji zasady równości, gwarantującej równe traktowanie wszystkim adresatom przepisów ustawowych pozostających w podobnej sytuacji, w tym przypadku - pracowników handlu. Jak konsekwentnie przyjmuje Trybunał Konstytucyjny: *"Wszelkie odstępstwa od nakazu równego traktowania podmiotów podobnych muszą zawsze znajdować uzasadnienie w odpowiednio przekonujących argumentach. Argumenty te muszą mieć: 1) charakter relewantny, a więc pozostawać w bezpośrednim związku z celem i zasadniczą treścią przepisów, w których zawarta jest kontrolowana norma oraz służyć realizacji tego celu i treści. Innymi słowy*

wprowadzane różnicowania muszą mieć charakter racjonalnie uzasadniony (...); 2) argumenty te muszą mieć charakter proporcjonalny, a więc waga interesu, któremu ma służyć różnicowanie sytuacji adresatów normy musi pozostawać w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku nierównego potraktowania podmiotów podobnych; 3) argumenty te muszą pozostawać w jakimś związku z innymi wartościami, zasadami czy normami konstytucyjnymi, uzasadniającymi odmienne potraktowanie podmiotów podobnych (...)." (orzeczenie z 3 września 1996 r., K. 10/96, OTK ZU Nr 4/1996, poz. 33, s. 281).

Katalog przyjęty w art. 6 ustawy jest tak szeroki, że nie sposób ustalić dla niego wspólnych przesłanek, uzasadniających wyłączenie z zakazu, a więc usprawiedliwiających inne traktowanie pracowników, których ustawodawca zakwalifikował jako grupę objętą zakazem pracy w niedzielę. Przykładowo, czy rzeczywiście potrzeba funkcjonowania w niedzielę kwiaciarni (art. 6 ust. 1 pkt 2) upoważnia ustawodawcę do nierównego traktowania jej pracownika, w porównaniu z pracownikiem sklepu ogrodniczego?

Szerokie i nieoparte o jednolite kryteria ukształtowanie zakresu wyłączenia zakazu handlu może być również ocenione jako naruszenie zasady równości i swobody działalności gospodarczej w odniesieniu do przedsiębiorców. Wyłączenia zakazu nie tylko ze względu na charakter prowadzonej działalności handlowej związanej z zaspokojeniem szczególnych potrzeb ludności lub państwa (np. ochrona zdrowia lub bezpieczeństwo publiczne), ale także ze względu na osobiste cechy przedsiębiorców prowadzących działalność handlową prowadzi do faktycznej dyskryminacji. Dotyczy to zwłaszcza określonego w art. 6 ust. 1 pkt 27 przypadku placówki handlowej, w której handel jest prowadzony przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną wyłącznie osobiście, we własnym imieniu i na własny rachunek. Uprzywilejowanie takich przedsiębiorców nie znajduje uzasadnienia ze względu na jakiekolwiek szczególnie chronione konstytucyjnie dobro. W praktyce, biorąc pod uwagę dane dotyczące udziału obrotu placówek handlowych w niedzielę w relacji do pozostałych dni tygodnia, rozwiązania przyjęte w ustawie w sposób oczywisty naruszają konkurencję w handlu.

Zasadnicze wątpliwości związane z zakresem przedmiotowym i podmiotowym ustawy pogłębiają się jeszcze przez nieprecyzyjność i niejednoznaczność poszczególnych

przepisów. Już w trakcie jej procedowania pojawiały się liczne zastrzeżenia co do rzeczywistego kręgu placówek handlowych zaliczanych do poszczególnych ich rodzajów nieobjętych zakazem. Podawano również szereg sposobów na "obejście" ustawy poprzez łączenie działalności handlowej z niepodlegającą zakazowi handlu w niedzielę. Szczególnymi przykładami takiej nieprecyzyjności jest art. 6 ust. 1 pkt 13 pozwalający na handel w niedziele i święta w placówkach na dworcach kolejowych lub też dyskusje, w jakim zakresie ustawa ma zastosowanie do galerii handlowych, w których funkcjonują pojedyncze placówki handlowe. Ustawa jest tak nieprecyzyjna, że jeszcze przed pierwszą niedzielą jej obowiązywania organy państwa publikowały swoiste "wytyczne" do jej stosowania tłumacząc podstawowe pojęcia w niej użyte i zdefiniowane. Ministerstwo Rodziny Pracy i Polityki Społecznej oraz Państwowa Inspekcja Pracy na swoich stronach internetowych na pytanie: *"Jak należy rozumieć wyrażenie „przy cmentarzach”, użyte w art. 6 ust. 1 pkt 25, jak również w jakim stopniu należy dopuszczać, iż pojęcie to będzie rozumiane w sposób zmienny w zależności od okoliczności (np. w związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem w terminach zbliżonych do 1 listopada)?"*, wyjaśniały: *"Zakres tego wyłączenia powinien być oceniany indywidualnie, „ad casum” i uwzględniać dotychczasową praktykę i stosowane lokalnie zwyczaje."*³⁾ Takich prawnych dylematów, których nie będą w stanie rozstrzygnąć przedsiębiorcy i organy stosujące prawo, jest w ustawie o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni wyjątkowo dużo. Uzasadnia to tezę, że narusza ona inną konstytucyjną zasadę - zasadę określoności przepisów prawa, dla której Trybunał ustanowił następujące wymogi. *"Po pierwsze – każdy przepis prawa, a zwłaszcza ograniczający konstytucyjne wolności lub prawa, powinien być sformułowany w sposób pozwalający jednoznacznie ustalić, kto i w jakiej sytuacji podlega ograniczeniom. Po drugie – przepis ten powinien być na tyle precyzyjny, aby zapewniona była jego jednolita wykładnia i stosowanie. Po trzecie – przepis taki powinien być sformułowany tak, aby zakres jego zastosowania obejmował tylko te sytuacje, w których działający racjonalnie ustawodawca istotnie zamierzał wprowadzić regulację ograniczającą korzystanie z konstytucyjnych wolności i praw."* (wyroki z: 30 października 2001 r., K 33/00, 27 listopada 2006 r., K 47/04,

³⁾ <https://www.mpips.gov.pl/prawo-pracy/handel-w-niedziele/> (dostęp 7 marca 2018 r.).

22 stycznia 2013 r., P 46/09 i 29 lipca 2014 r., P 49/13) Z całą pewnością ustawa z 10 stycznia 2018 r. nie spełnia tych wymogów.

Z powyższych względów należy ustawę o zakazie handlu w niedziele wyeliminować z porządku prawnego. Jednocześnie w art. 2-4 projekt przywraca przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie uchylanej ustawy. Oznacza to, że w zakresie handlu w niedzielę obowiązywać będą dokładnie takie regulacje jak przed 1 marca 2018 r.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu od dnia ogłoszenia, co ułatwi dostosowanie systemów czasu pracy obowiązujących w placówkach handlowych.

3. Skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Wejście w życie projektu będzie sprzyjać rozwojowi gospodarki i handlu. Rozwiązania zaproponowane w projekcie odpowiadają oczekiwaniom przedsiębiorców oraz pracowników, którym zagwarantowane zostaną co najmniej dwie niedziele wolne od pracy w miesiącu.

Skutkiem prawnym wejścia w życie ustawy będzie umorzenie ewentualnych postępowań karnych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia prowadzonych na podstawie uchylonych przepisów.

4. Obciążenie finansowe budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia finansowego budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

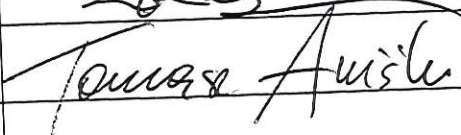
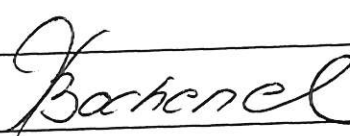

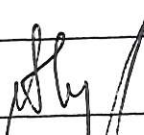
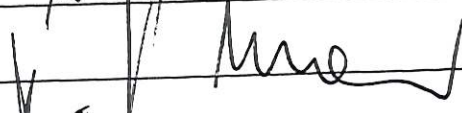
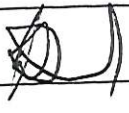

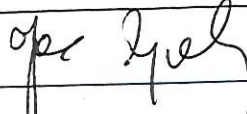
5. Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

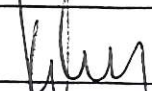

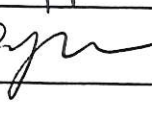
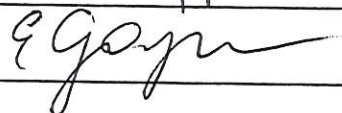

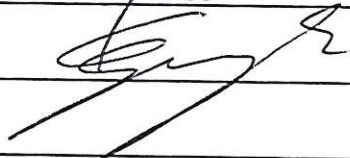

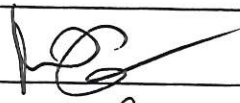

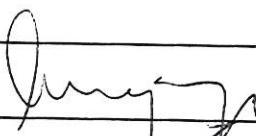

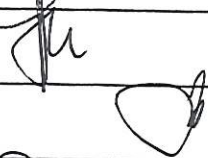

6. Projekt ustawy wywiera wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

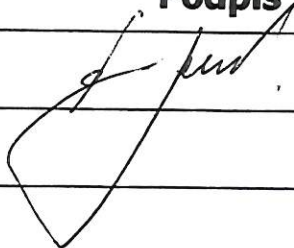
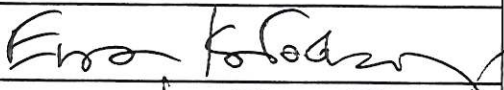
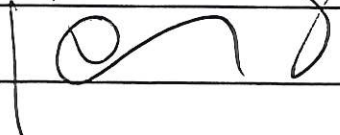

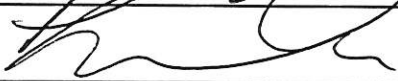
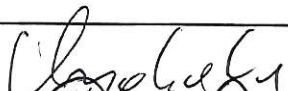

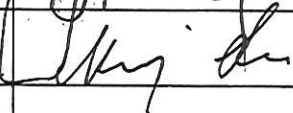

Przyjęcie ustawy korzystnie wpłynie na warunki prowadzenia działalności przez mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Przywrócenie

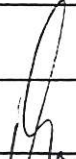

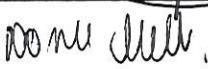
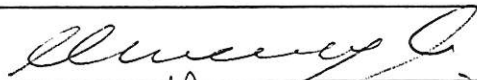

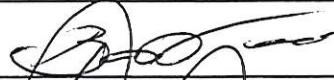
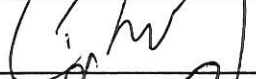

warunków prowadzenia działalności handlowej równych dla wszystkich placówek handlowych zapewni równe traktowanie przedsiębiorców i konkurencję. Skorzystają z niej w szczególności ci przedsiębiorcy, którzy mają ograniczone możliwości prowadzenia handlu w niedziele osobiście, we własnym imieniu i na własny rachunek.

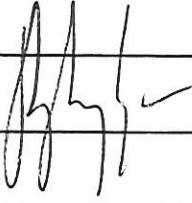
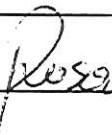

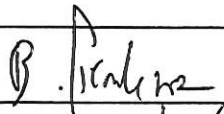
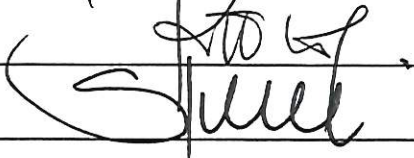

**Lista Posłów popierających projekt ustawy
o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o uchyleniu ustawy
o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni**

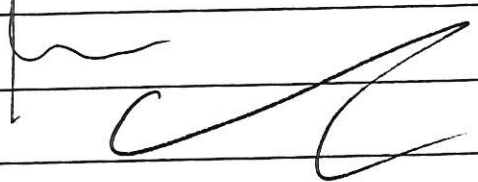
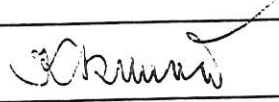
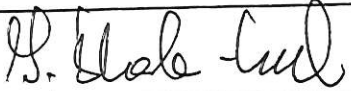
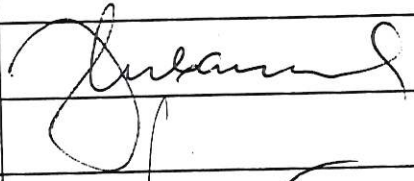
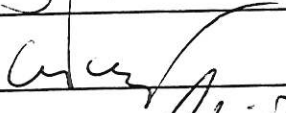
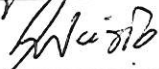
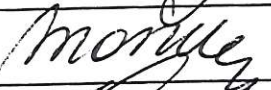
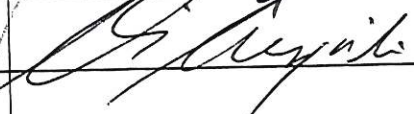
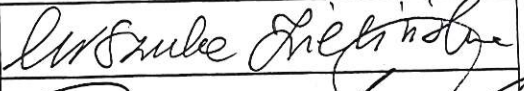
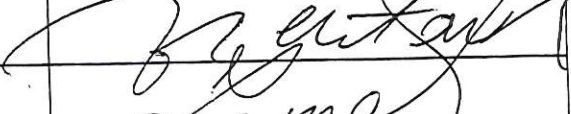
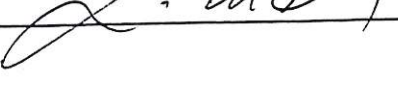
L.p.	Nazwisko	Imię	Podpis
1.	Adamowicz	Piotr	
2.	Aniśko	Tomasz	
3.	Augustyn	Urszula	
4.	Aziewicz	Tadeusz	
5.	Bochenek	Mateusz	
6.	Borowczak	Jerzy	
7.	Borys	Piotr	
8.	Budka	Borys	
9.	Chmiel	Małgorzata	
10.	Cichoń	Janusz	
11.	Cyrański	Adam	
12.	Czernow	Zofia	
13.	Czykwin	Eugeniusz	
14.	Dolniak	Barbara	
15.	Dzikowski	Waldy	
16.	Fabisiak	Joanna	
17.	Filiks	Magdalena	
18.	Frydrych	Joanna	
19.	Fryszak	Konrad	

L.p.	Nazwisko	Imię	Podpis
20.	Gadowski	Krzysztof	
21.	Gajewska	Aleksandra	
22.	Gajewska	Kinga	
23.	Gapińska	Elżbieta	
24.	Gasiuk-Pihowicz	Kamila	
25.	Gelert	Elżbieta	
26.	Głogowski	Tomasz	
27.	Golbik	Marta	
28.	Grabarczyk	Cezary	
29.	Grabczuk	Krzysztof	
30.	Grabiec	Jan	
31.	Gramatyka	Michał	
32.	Grupiński	Rafał	
33.	Haidar	Riad	
34.	Hanajczyk	Agnieszka	
35.	Hardie-Douglas	Jerzy	
36.	Hartwich	Iwona	
37.	Hennig-Kloska	Paulina	
38.	Hok	Marek	
39.	Jachira	Klaudia	
40.	Janyska	Maria	
41.	Jaros	Michał	
42.	Jaškowiak	Joanna	

L.p.	Nazwisko	Imię	Podpis
43.	Joński	Dariusz	
44.	Kidawa-Błońska	Małgorzata	
45.	Kierwiński	Marcin	
46.	Kluzik-Rostkowska	Joanna	
47.	Kołodziej	Ewa	
48.	Konwiński	Zbigniew	
49.	Kostuś	Tomasz	
50.	Kowal	Paweł	
51.	Kozłowska	Iwona	
52.	Krawczyk	Michał	
53.	Kropiwnicki	Robert	
54.	Król	Wojciech	
55.	Krzakała	Marek	
56.	Krzywonos-Strycharska	Henryka	
57.	Lasek	Maciej	
58.	Lenartowicz	Gabriela	
59.	Lenz	Tomasz	
60.	Leszczyna	Izabela	
61.	Lubnauer	Katarzyna	
62.	Łacki	Artur	
63.	Łośko	Magdalena	
64.	Marchewka	Arkadiusz	
65.	Marczułajtis-Walczak	Jagna	

L.p.	Nazwisko	Imię	Podpis
66.	Mieszkowski	Krzysztof	
67.	Miller	Rajmund	
68.	Miszalski	Aleksander	
69.	Mroczek	Czesław	
70.	Mrzygłocka	Izabela	
71.	Mucha	Joanna	
72.	Munyama	Killion	
73.	Myrcha	Arkadiusz	
74.	Napieralski	Grzegorz	
75.	Neumann	Sławomir	
76.	Niedziela	Dorota	
77.	Niemczyk	Małgorzata	
78.	Nitras	Sławomir	
79.	Nowacka	Barbara	
80.	Nowak	Tomasz	
81.	Nykiel	Mirosława	
82.	Okła-Drewnowicz	Marzena	
83.	Olichwer	Tomasz	
84.	Olszewski	Paweł	
85.	Osos	Katarzyna	
86.	Papke	Paweł	
87.	Pępek	Małgorzata	
88.	Piątkowski	Krzysztof	

L.p.	Nazwisko	Imię	Podpis
89.	Piechota	Sławomir	
90.	Piekarska	Katarzyna	
91.	Plocke	Kazimierz	
92.	Pomaska	Agnieszka	
93.	Poncyłjusz	Paweł	
94.	Protas	Jacek	
95.	Raś	Ireneusz	
96.	Rosa	Monika	
97.	Rosati	Dariusz	
98.	Rusiecki	Grzegorz	
99.	Rutnicki	Jakub	
100.	Rząsa	Marek	
101.	Saługa	Wojciech	
102.	Schetyna	Grzegorz	
103.	Sibińska	Krystyna	
104.	Siemoniak	Tomasz	
105.	Sienkiewicz	Bartłomiej	
106.	Skowrońska	Krystyna	
107.	Sługocki	Waldemar	
108.	Sonik	Bogusław	
109.	Sowa	Marek	
110.	Sterczewski	Franciszek	
111.	Suchoń	Mirosław	

L.p.	Nazwisko	Imię	Podpis
112.	Szczerba	Michał	
113.	Szewiński	Andrzej	
114.	Szłapka	Adam	
115.	Szumilas	Krystyna	
116.	Szymański	Tomasz	
117.	Śledzińska-Katarasińska	Iwona	
118.	Tomczyk	Cezary	
119.	Truskolaski	Krzysztof	
120.	Tracz	Małgorzata	
121.	Tyszkiewicz	Robert	
122.	Urbaniak	Jarosław	
123.	Wałęsa	Jarosław	
124.	Wasilewska	Anna	
125.	Wciśło	Marta	
126.	Wielichowska	Monika	
127.	Wilczyński	Ryszard	
128.	Witczak	Mariusz	
129.	Zalewski	Paweł	
130.	Zembaczyński	Witold	
131.	Zielińska	Urszula	
132.	Zientarski	Piotr	
133.	Zimoch	Tomasz	
134.	Zwiefka	Tadeusz	